

pschecžiwo tajkemu spytowanju bróni modlitwy a schkit Božeho ſłowa; dha budže tebje Bóh wjerschny wobarnowacž na twojim pucžu a twoju nohu, so ſzó njeby podſunyła.

— Tak, luby kſchesczijano, wostanjesch na pucžu mera; tak wostanjesch we ſwiaſku ſ Bohom; tak budže jeho imjeno czesczene psches twoje khodženje, kaž naſch tekſt praji: ſwjeczce Boha teho Knjesa we ſwojich wutrobach. Haj, ty mérny, wón budže w twojej wutrobie ſwjeczeny; pschetož tajke khodženje wukhadža jenicžy ſ wutroby, kotaž je psches wěru ſwjeczena. Hamjeń!

Na ſchesti njedželu po šwjatej Trojizn.

Ta hnada naſcheho Knjesa Jezom Chrysta a ta Luboſcz Boža a tón doſtatk teho ſwjateho Ducha budž ſ wami wſchitkimi! Hamjeń.

„Sawěrnię, sawěrnię, ja praju czi: je-li ſo ſzto njenarodži ſ wodn a ſ Ducha, dha wón njemóže do Božeho kraleſtwia pschińcž“ (Jan. 3, 5), tak juſu džesche naſch Knjeg Jezuſ w tamnym nóżnym roſryczenju k Nikodemem. Jemu a nam wſchitkim je wón w tychle ſłowach ſwjatu, wyſokoważnu wucžbu dał, imjenujžy tu, ſo člowjek k ſwojemu ſnutſkomnemu pschewobroczenju a pschihotowanju na njebijſke kraleſtwo ſam nicžo cžinicž njemóže, ale ſo je to ſkutk Božeje hnady a njewobſteji we ſwonkomnym porjedzenju někotrych wožebnych brachow a ſlaboſczow, ale w połnym wonowjenju a nowym stworjenju zyłeho ſnutſkomneho člowjeka. Nowy narod je trěbny kóždemu člowjeku, narod ſ wyſkoſcze, narod ſ Ducha, narod psches Božu hnadu, hewač njemóže člowjek jako nowe stworjenje nûts hicž do noweho kraleſtwia hnady a ſbóžnoscze, kiž je nam hréſchuiſam pschihotowane psches Chrystuſa. Haj, to je wažna, wyſoka wucžba, kiž je w tamnych Knjewowych ſłowach wuprajena, a kiž wěſcze ſkluscha k najwažniſkim wucžbam zyłeho evangelija, kaž tež naſcheje evangelskeje-lutherskeje zyrkiwe.

Knjeg Jezuſ pač naſz hischcze wjazy wucži w tutych ſłowach. Je-li nowy narod naturskeho člowjeka tak niſny